

Месна жылка, *sf.* Anat. l'aponévrose *f.*
— полница, *sf.* l'étal *m.*
Месни, *adj.* gras; || *Méd.* charneux.
Месниці, *sf. pl.* les jours gras *m.*
Месножилень, *adj.* aponevrotique.
— искилване, *sn. Chir.* le sarcoécèle.
— нарастеване (*гѣба*), *sn. Chir.* le fic, le sarcome, fongueux, *adj.*; || *Méd.* le môle;
|| приличень на —, sarcomateux, *adj.*
— Ъстие, *sn.* le gras.
Месо, *sn.* la viande; *pl.* -ца, la chair; 1. прѣсно —, viande neuve; 2. мръвка —, une escalope; 3. задушаване —, l'étuvée *f.*; 4. залѣпямъ ново —, *va. Chir.* s'incarner; 5. изрѣзвамъ — отъ кости, *va.* décharner; 6. който искарва —, sarco-tique, *adj. m.*; 7. (*набочено съ сланина*), viande entrelardée; 8. набочване — съ сланина, entrelardement *m.*; 9. оставямъ — да стане крѣхко, *va.* faire venter; 10. при-туряне на купено — вета мръвка, la réjouissance.
Месопустъ (*месниці*), *sm. pop.* le charnage.
Месопустна недѣля, *sf.* la sexagésime.
Месоѣдецъ (*който ѣде месо*), *sm.* carnivo-
vore, *adj.* [*дима*], *sm.* le messidor.
Мессидоръ (*мѣсець на републиканска го-*
Мессія, *sm.* le Messie; -синъ, du Messie.
Месце, *sn. Anat. dim.* la caroncule.
Месчина (*крѣхтина*), *sf.* le maigre; || *Bot.*
tissu urticulaire *m.*
Металепсисъ, *sn. Rhét.* la métalepse.
Металень пѣсакъ (*спривъ съ пила*), *sm.*
la limaille. [*лике f.*]
Металлическа писалка, *sf.* plume métal-
— плочца, *sf. Chir.* l'obturateur *m.*
— свойщина, *sf.* la métallicité.
Металлически, *adj.* métallique.
Металлография (*описане металлы*), *sf.* la
métallographie.
Металлоидъ, *sm. Chim.* le métalloïde.
Металувамъ (*прѣобръщамъ на металл*),
va. Chim. métalliser.
Металуване, *sn. Chim.* la métallisation.
Металлургически (*рудословенъ*), *adj.* mé-
tallurgique. [*лургие*].
Металлургия (*рудословие*), *sf.* la métal-
— металлургъ, *sm.* un métallurgiste.
Металлъ, *sm.* le métal; -ленъ, de métal; ||
самораслечь или расовець, métal natif ou
vierge.
Металлясть, *adj.* métallifère.
Метална машина, *sf.* (*voyez* Балиста).
Метафизика, *sf.* la métaphysique. [*мент.*]
Метафизически, *adj.* métaphysique; -скы,
Метафизикъ, *s.* métaphysicien, enne.
Метафора, *sf.* la métaphore. —ment.
Метафорически, *adj.* métaphorique; -скы,
Метафориснь (*думень прѣводъ*), *sm.* la
métaphrase.

Метацентръ, *sm. Mar.* le métacentre.
Метачъ, *ка. s.* balayeur, euse; un boueur; ||
(*на собны кумли*), un ramoneur.
Матене, *sn.* le balayage, époussetage *m.*
Метеорически, *adj.* météorique.
Метеорологически, *adj.* météorologique.
Метеорология (*наука за метеоры*), *sf.* la
météorologie.
Метеорологъ, *sm.* un météorologiste.
Метеоръ (*въздушно явене*), *sm.* le météore.
Метеризъ, *sm. t. Fortif.* l'escarpe *f.*
Метла, *sf.* le balai; || (*съ прѣтъ*), manche à
balai; || (*у ковачъ*), l'écouvette *f.*
Метлица, *sf. plante*, le brome.
Метлица или Кятка (*отъ пера*), *sf.* le
'houssoir; 1. отърсване съ —, le 'hous-
sage; 2. чистя или отърсвамъ съ —, *va.*
'housser; 3. —, *plante*, reine de prés, *f.*
Метличка, *sf. dim.* le balayette.
Метлы, *sf. pl. Astr.* chemin de St. Jaques
(*voyez* Млѣчень пѣтъ).
Метода и -дѣ, *sf. sm.* la méthode; || по —,
adv. méthodiquement.
Методистъ (*еретикъ*), *sm.* un méthodiste; ||
учене на -сты, le méthodisme.
Методически, *adj.* méthodique; -скы, -ment.
Метонимия, *sf. Thét.* la métonymie.
Метопоскопически, *adj.* métoposcopique.
Метопоскопия (*лицегадане*), *sf.* la méto-
poscopie. [*poscope*].
Метопоскопъ (*лицегадаць*), *sm.* un méto-
— метрика, *sf.* la métrique; || -трически, *adj.*
Метрическа книга, *sf.* registre baptismaire,
m. le nécrologe.
Метрологически, *adj.* métrologique.
Метрология (*наука за мѣрки и драмове*),
sf. la métrologie.
Метрологъ, *sm.* un métrologiste et -logue.
Метромомъ, *sm. Mus.* le métronome et mé-
— метрополія, *sf.* la métropole.
Метросидеръ, *sm. arbrisseau*, le métrosidéros.
Метръ (*мѣрка*), *sm.* le mètre; 1. десеть -ра,
un décamètre; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.*
mètre; 3. прѣмѣрване съ —, le métrage;
4. мѣрачь съ —, un mètreur.
Метъж, *va.* balayer, épousseter; || (*пещь*),
écouvillonner; || (*собны кумли*), ramoner.
Мѣфитически, *adj.* méphitique.
Механа, *sf. t.* la taverne; || (*извѣжъ градъ*),
la guinguette; || дръжнякъ на — (винарь,
ка), *s.* tavernier, ère (*voyez* Вирваница).
Механика, *sf.* la mécanique.
Механикъ, *sm.* un mécanicien.
Механическа свойщина, *sf.* la mécanicité.
Механически, *adj.* mécanique; -скы, -ment;
|| illibéral.
— коваръ, *sm.* le chogramme.
Механически искусства, *sn. pl.* les arts
mécaniques *m.*